

Gezette Hoogtijden

Wij zullen stilstaan bij de laatste van de drie hoofdfesten van het “Oude Testament” en hun symboliek, en dan speciaal bij de Grote Verzoendag en de betekenis van de **verzoening door bloed**.

Wij hebben al meerdere malen stilgestaan bij de Goddelijke Feesten, of ook wel de “gezette hoogtijden” genoemd. Zie in lijst van brochures wat over het Pascha, over Pinksteren (de voorjaarsfeesten), en wat over het Bazuinfeest, Grote Verzoendag, Loofhuttenfeest en het Slotfeest (de najaarsfeesten) gaat.

In feite is er sprake van zeven feesten, die in drie hoofdfesten worden samengevat. De voorjaarsfeesten dragen de symboliek voor de Eerstelingen uit Israël (de Gemeente), de kleine oogst. De najaarsfeesten dragen de symboliek van de Grote Inzameling uit Israël, de volle oogst. De najaarsfeesten vallen onder de noemer: Het Loofhuttenfeest.

Israël diende de feesten naarstig te onderhouden. Al wat mannelijk is was verplicht driemaal per jaar de feesten bij te wonen in Jeruzalem, waar de tempel stond. In die tijd kreeg het volk de belofte (garantie) dat Elohim zou waken over de veiligheid van het volk en van het land, en dat de achterblijvers géén vijandelijke inval hoefden te vrezen. Zie Ex.34:23-24 *Wanneer Ik de volken voor uw aangezicht uit de bezitting zal verdrijven, en uw landpalen verwijderen, dan zal niemand uw land begeren, terwijl gij henen opgaan zult, om te verschijnen voor het aangezicht des HEEREN uws Gods, driemaal in het jaar.*

Dat moet U eens goed overwegen en op de huidige staat Israël toepassen. Dan blijkt dat de huidige staat Israël niet onder deze Goddelijke garantie viel, want juist op Yom Kippoer werd zij aangevallen en brak de oorlog uit in 1973.

Loofhuttenfeest

Loofhutten is een dankbaarheidsfeest. Israël werd en wordt eraan herinnerd hoe het vroeger was in de woestijn, een nomadenbestaan in

tenten en hutten. Het was een zwerversbestaan, dus een sombere herinnering of terugblik op het sobere leven van weleer, na de uittocht uit Egypte. Tijdens Loofhutten bracht men de plantenbundel, een loelab mee (palmtak, drie mirtetakken, twee wilgentakken en een vrucht, de ethrog of cederappel). Die plantenbundel wees de Israëlieten erop hoe het nú was in het beloofde land. Dat was een groot verschil met het woestijnleven, maar ook met het slavenleven in Egypte. Dat was reden tot dankbaarheid, en vandaar dat Loofhutten een dankfeest is, waarin tevens een verzoenfeest plaatshad, de Grote Verzoendag, voorafgaand aan het Loofhuttenfeest. Het is dan ook duidelijk dat er zónder voorafgaande verzoening tussen Elohim en Zijn volk géén sprake kan zijn van dankbaarheid en vreugde.

De laatste dag van het Loofhuttenfeest is de 8e dag, een speciale topdag, Hosjanna Rabba, waarop Ps.118 werd gezongen. Tijdens die dag nam een priester een gouden emmer en liep ermee door de Waterpoort naar de Siloamvijver (het levende water). Aldaar vulde hij de emmer met water, terwijl het volk in de tempel uit Jesaja 12 zong, over het waterscheppen uit de heilsfontein.

De priester liep vervolgens met de gevulde emmer naar het altaar der verzoening, waaraan men een soort pijp had gemaakt, zodat het water erdoor naar buiten toe kon stromen over het land, de wijde omgeving in. Dit symboliseert hoe alleen de vergeving van zonden voorwaarde is voor de zegen aan deze wereld, en hoe het herstel van het Godsrijk de vrucht is van heel de verzoening. Onze Heiland zinspeelt op deze symboliek, zie Joh.7:37-38, toen Hij alle gemaakte en kunstmatige vreugde der joden had gadeslagen en daarin de wáre betekenis van de symboliek miste. De ware dankbaarheid en echte zielsvreugde ontbrak. Die ware vreugde daalt van Boven naar beneden als hemelse gave, is niet kunstmatig, laat ons niet leeg, maar tilt ons op uit onszelf en geeft blijvende vulling met een heerlijke nasmaak. Wanneer wij de “filmsterren” en rijken van deze aarde zien feesten, op afbeeldingen in de krant of bladen, lijkt het dat zij intens genieten. En op de EO-dagen lijkt het alsof de jeugd helemaal uit zijn dak gaat en de ware vreugde gevonden heeft. Navraag en zelfgetuigenissen

van de rijken en feestvierende massa's zeggen het ons geheel anders. Ze feesten wel, maar het laat hun innerlijk leeg. Het vult hun leven en innigste wensen niet. Men blijft onaangeraakt en onbevredigd, onvergenoegd. Het blijkt dat er slechts één ware alles vervullende vrede en vreugde is, van hemelse oorsprong, die een mensenhart geheel vervult en bezet, eens en voor altijd. Al het andere is surrogaat en kits.

Offerriten tijdens Loofhutten

Num.29: Tijdens de zeven dagen van het Loofhuttenfeest werden er stieren geofferd, 70 totaal. Dit stierenoffer beheerste de feestritus. De stier is symbool van de kracht en de vruchtbaarheid.

Op de 1e dag werden er 13 stieren geofferd, op de 2e dag 12, op de 3e dag 11, op de 4e dag 10, op de 5e dag 9, op de 6e dag 8, en op de 7e dag 7. $13+12+11+10+9+8+7 = 70$.

De symboliek van deze aflopende reeks offers, laat zich nog raden. Wij weten het niet. Misschien weet iemand het?

Het Loofhuttenfeest wijst naar het Messiaans Vrederijk, waar de grote maaltijd zal worden gehouden, Matth.8:11. Het wijst naar de komende herbeleving (palingenesie) of wedergeboorte der dingen, Matth.19:28. Palingenesie houdt o.a. in het herstel der twaalf stammen Israëls, en het oordeel van de 12 apostelen over de 12 stammen. Ook zal er een herbeleving komen van Israëls feesten. Herbeleving wil eigenlijk zeggen, dat wat vroeger was, komt weer terug, maar dan op zulk een wijze dat het volk het zal begrijpen, dat het hart van het volk erin leeft. Dan zal het volk een besneden hart hebben, Geestelijk ontvankelijk gemaakt. Dan staart men zich niet langer blind op de uiterlijke vorm, maar doorgrondt men het wezen der dingen. Het volk zal naar waarheid en geest leven en het oude beleven en verstaan. Het gaat in het zogenaamde Nieuwe Verbond dan ook om het hernieuwde oude verbond, zónder het Aäronitisch ceremoniële gedeelte, hetwelk vervuld is door onze Hogepriester Yashua naar de orde van Melchizedek.

Israël is nooit geheel tot zijn ontplooiing en volle recht gekomen oudtijds. Het hart des volks was nog niet besneden. Dat zal in het toekomstige wél geschieden, zie Jer.30-33.

Israël was tegen zichzelf verdeeld. Het doodde NB haar eigen profeten en Messias.

Het Messiaans Vrederijk is voorbijgaand, inleidend, is een voorloper van het definitieve Godsrijk, een fase in het alwijze bestuur van Elohim. De heiligen zullen met Christus tijdens die duizend jaren mogen heersen. Satan is gebonden en krijgt aan het einde van het Messiaans Vrederijk nog eenmaal de gelegenheid zichzelf tegenover de Echte Christus en de heiligen te tonen in zijn ware gedaante.

Openb.20:6 spreekt over de eerste opstanding en het regeren der heiligen. Dan zal er geen leugenleer meer zijn, geen kerkelijk toneelspel, geen foutieve Bijbeluitleg. Dan is er een totale reformatie. De nieuwe wijn zal in nieuwe lederen zakken worden opgeslagen. Daar reikhalst het ganse schepsel naar toe, Rom.8. De kinderen van Elohim zullen alsdan openbaar worden, de Gemeente der eerstelingen. Het gaat hier om de wederoprichting aller dingen, Hand.3:19-21.

Grote Verzoendag

De Grote Verzoendag is een dag van gebed, van verootmoediging, Yom Kippur. Daarvoor hebben de joden vijf verschillende onderdelen in hun dienst: Beginnend bij zonsondergang. Kol Nidre, Sjachariet = de morgendienst, Mincha de middagdienst, en de slotdienst Neila.

Eerst de Kol Nidre, een gebed om de nietigverklaring van alle geloften die men in het afgelopen jaar heeft afgelegd, maar waarvan weinig of niets is terecht gekomen dezen te vervullen. Daarna de schuldbekentenis, gebeden om vergeving. Momenteel kan men zelfs voor toekomstig gedane beloften nietig verklaring vragen. Alles wijst erop dat dit een farce en flop is.

Waarom vieren christenen niet de Gezette Hoogtijden van Jahweh?

Dat is sinds 312 n. Chr. door keizer Constantijn opgehouden. In plaats van de Goddelijke Feesten kwam het Kerstfeest. Ook de sabbat is toen afgeschaft en de zondag ingevoerd. Rome is begonnen met het “heilig jaar” in te voeren ten tijde van Bonifatius VIII in 1300. Dat is afgeleid van het Jubeljaar, waarin schulden werden kwijtgescholden, om de 7x7 jaren, dat is 49 jaar, waarvan het 50e het jubeljaar is. Het Jubeljaar begon op Yom Kippur, bij het blazen van de sjofar of ramshoorn. De zonden van het volk worden geheel uitgeoet. Door offers, door de twee zondebokken, etc.

Rome heeft daarvan de aflaat ingevoerd, als teken van de liefde des Vaders om schulden te vergeven tegen **voldoening**, dus een boete in geldelijke vorm! Elke bekering dient geconcretiseerd te worden, volgens Rome, en daartoe is de aflaat als testcase. Geld verzoent alles.

De aflaat zou van groot realisme getuigen. Elohim geeft niet zomaar Zijn heil. Er zijn voorwaarden. Hij vraagt van ons wat. De aflaat is Christus in persoon, aldus kardinaal Daneels uit België. De kerk (Rome) beheert de schat van Christus en mag deze uitdelen. Echter niet voor niets!

Bloed

Het bloed is één der meest wonderlijke bestanddelen van ons menselijk lichaam. Eeuwenlang is het bloed voor de mensen een compleet mysterie geweest. En heden ten dage zijn de wetenschappelijke onderzoekers er nog niet uit, zó gecompliceerd is bloed. Het bloed van de mens heeft plasma als basis of draagstof, een geelachtige vloeistof, die voornamelijk uit water bestaat.

Een gezond lichaam heeft ongeveer 4,5 tot 6 liter bloed. In één mm³ bloed zitten ongeveer 5 miljoen rode bloedlichaampjes, en tussen de 5.000 en 10.000 witte, en 200.000 en 300.000 bloedplaatjes.

Bloed kan men zien als drager van het stofwisselingssysteem.

Wat betreft het voortplantingssysteem spreken wij van bloedlijnen, waar de erfelijke eigenschappen worden overgedragen. Wij spreken dan ook van bloedverwanten, bloedband, bloedschande, etc.

Paracelsus, een groot geneesheer en alchemist zei het reeds: “Wie het bloed bezit, heeft de mensheid in zijn macht.” Hij doelde op het feit van de geheimen van het bloed. Wie die geheimen kent, kan het mensdom maken en breken.

Bloed heeft verschillende aspecten:

- a. Biologisch, afkomst en geslachtslijn
- b. Historisch, ras en soort
- c. Soteriologisch, verlossend, als bron van het leven

Het bloed is onze levenskracht. De ziel is in het bloed, dat is het leven. Die levenskracht zit in de ons omringende lucht en ruimte. Wij ademen die in, en de longen brengen die levenskracht over in het bloed, en het bloed geeft deze weer door aan het lichaam. Die levenskracht is de **zuurstof!**

De Zohar, afdeling van de joodse Talmud, noemt het bloed het voertuig van de adem van Elohim (de Nephesh). En die adem van Elohim als levensbeginsel voert de mens naar zijn eindbestemming. Het bloed is inderdaad de drager van dit Goddelijk levensbeginsel. Het is tevens het boek waarin heel onze levensgeschiedenis staat opgetekend. In ons DNA/RNA is te lezen wat voor verleden wij hebben, maar ook wat het heden en de toekomst zal zijn. Het bloed is Goddelijk begeesterd, daar Hij Adam de levensadem inblies. Adam werd voorzien van Elohim's intellectuele zuurstof, en kreeg deze ingeblazen via mond of neus. En via het bloed blijven wij gebonden aan onze afkomst, in ons geval aan Adam, en via Adam aan Elohim. Slechts door wijziging of mutatie van ons DNA wordt de bloedband beschadigd. En dát vond in het Paradijs plaats. Zie onze brochure 238.

Bloed kan in samenstelling worden veranderd, o.a. door voeding, medicamenten, transfusie, hormoonpreparaten, verdelgingsmiddelen, stralingen, etc. En ook door vermenging van rassen en soorten wordt het bloed gewijzigd. Dat was dan ook dé zonde in het Paradijs, waar Nachash kans zag zijn sperma -en daarmee zijn bloedbaan- in die van

Eva te plaatsen, waardoor mutatie optrad. Alleen onvermengd bloed geeft expressie of uitdrukking aan onze collectieve oorsprong vanuit Elohim. Door vermenging wordt de mens op zichzelf (eigenlijk op satan) terug geworpen. Dat noemt de Bijbel “duisternis” (ik-gerichtheid). Dat houdt in dat het Goddelijk bewustzijn wordt uitgedoofd. Onvermengd bloed heeft kosmisch bewustzijn, leven met Elohim zoals Adam in zijn oorspronkelijke staat. Vanuit het Kosmisch Bewustzijn volgt de mens de stem van het bloed, intuïtief, dat is de wet in het binnenste, de gehoorzaamheid aan Elohim. Door vermenging volgt er ongehoorzaamheid, en is het licht uitgedoofd, dat wil zeggen dat wij duisternis zijn. Het Goddelijk levend beginsel in het bloed is licht, dat is bewustzijn. Het leven in het lichaam bestaande uit vlees en bloed zou voorafgaand aan het leven in een nieuw onsterfelijk lichaam. Dat is de metamorfose of gedaantewisseling, die volgt op een leven van waarachtig geloof en gehoorzaamheid met volharding in Elohim's wetten. De mens faalde en raakte in de duisternis het spoor des levens volslagen bijster.

Gode zij dank, er is verzoening en terugkeer. Het Goddelijk herstel kan dan ook door geen enkel ander middel tot stand komen, dan door storting van ons menselijk bloed. Het proces van reiniging zal ons weer genezen van onze zonden, van onze ik-gerichtheid.

De Schrift toont dat de verzoening uitsluitend en alleen tot stand kan komen door bloedstorting van een heilige, iemand die onbesmet is, afgescheiden van de zondaren. Dat was onze Heiland, Jashua ha Messiah. Hij droeg de zonden dezer wereld weg. Niet het bloed van stieren en bokken kon verzoening tot stand brengen, zie *Hebreen 9:12 Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende.*

Hebreen 9:13 Want indien het bloed der stieren en bokken, en de as der jonge koe, besprengende de onreinen, hen heiligt tot de reinigheid des vleses; vers 14 Hoeveel te meer zal het bloed van Christus..... uw geweten reinigen.....om de levende Elohim te dienen

Bloed wordt in de Schrift gezien als het orgaan der ziel, als levensbeginsel.

Lev.17:11. *De ziel van het vlees is in het bloed, het bloed is in het leven.*

Wat vreemd dat bloed verzoent, reinigt en heiligt! Wij zouden eerder water, zeep of zout nemen.

Ons lichaam is als een soort reservoir waarin de Goddelijke levenskracht huist, circuleert, doordat het hart het bloed rondpompt. Slechts in en tijdens het circuleren behoudt het bloed zijn levenskracht en waarde. Zodra het bloed wordt uitgestort, verliest het zijn kracht. Met het bloed vloeit de ziel van de mens uit hem weg. Vergoten bloed roept om wraak, daar men de Goddelijke levenskracht schendt.

Bloed heeft in de Schrift twee betekenissen:

- a. Als zetel van de levenskracht, de zielskracht
- b. Als schuld inzake bloedvergieten (denk aan akeldama, de akker des bloeds, en het bloed van Abel)

In de offerdienst wijst het bloed op deze twee betekenissen, waaruit het onvermogen van ons mensen blijkt ter verzoening, schuldaflossing. Elohim van Zijn kant houdt het volk Israël steeds het bloed voor als teken van verzoening, waardoor wij hernieuwde zielenkracht verkrijgen. Dat wijst op het vergoten bloed van de Gezalfde, wat op Golgotha heeft gevloeid, waar de mensheid zich vergreep aan de Onschuldige, maar waardoor juist de doorwerking van de zonde een halt werd toegeroepen.

Het gaat om het bloed des verbonds, Ef.2:13-14, Col.1:19-20.

13 *Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.*

Het bloed van Christus geeft het oorspronkelijke leven van Elohim aan ons leven terug. Daarvan is het Avondmaal symbool.

Het Hebreeuwse woord voor verzoenen is kaphar, dat is bedekken. Wij zouden zeggen “smoren”. Het wijst op het feit dat de kracht

ervan wordt uitgedoofd. De mutatie van het bloed vanwege de oerzonde kan niet meer voortgaan, daar de kracht ervan is gesmoord.

In aardse zaken kan men iemands kwaad of toorn wel verzoenen via een geschenk, zie Gen.32:20. Dat kon bij Elohim niet. De verzoening kan alleen in de weg der voldoening, d.w.z. in dezelfde weg waarin de ontsparing in het Paradijs plaatsvond, zal het herstel dienen te geschieden. Door verzoening brengt Elohim ons in een nieuwe herstelde relatie met Hem, 2Cor.5:18-20.

18 *En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft.*

19 *Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd.*

20 *Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen.*

21 *Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheids Gods in Hem.*

Elohim toorn tegen de zonde. De hitte van Zijn toorn of gramschap is geblust, uitgedoofd, door het bloed van Zijn Zoon, het onbestraffelijk volkomen Lam, dat de zonde der wereld heeft weggedragen. Opdat wij in Hem nieuwe levenskracht verkrijgen, zodat ons leven vernieuwd wordt in beginsel, om straks in de wedergeboorte aller dingen volkomen vernieuwing te ontvangen. De vergankelijke dingen gaan voorbij. Het onvergankelijke komt en is in Christus werkelijkheid. Hem zij alle eer, lof, dank en aanbidding.

Het Heiligdom

Grote Verzoendag is het schoonwassen van het volk, elk jaar opnieuw. Dat is straks niet meer nodig. De Grote Verzoendag wordt in het Messiaans Vrederijk niet meer gehouden.

De verzoening onttrok zich aan het oog der Israëlieten binnen in het Heiligdom, in het Heilige der heiligen, boven het deksel dat op de

ark of kist lag. Het deksel heet in het Hebreeuws kapporeth, en is vertaald als verzoendeksel. In Christus is de weg des heils openbaar geworden, zichtbaar wat onzichtbaar was. Het bloed van Christus is de tegenwaarde van ons eigen bestaan en leven, wat door Elohim is geaccepteerd. Eéns en voor altijd.

Wij hebben in de verzoening geen enkel aandeel, geen enkele inbreng. Wij zijn geen actieve partij. Wij zijn lijdelijk, die afwachten hoe het heil zich voltrekt. Maar waar het ernst wordt in een mensenleven kan men niet wachten. Daar wordt het een zich haasten om zijns levens wil. Het volk Israël stond in de tempel te wachten, totdat de Hogepriester de verzoening voor hen had bewerkt. Zij hoorden wel de Hogepriester lopen en bezig zijn, daar deze onder aan zijn rokken belletjes had hangen, die geluid maakten wanneer hij zich bewoog.

Azazel, de oorsprong van het kwaad

De satan of gevallen engel, die ongeveer eenderde deel der engelen met zich mee trok in zijn val, is de uiteindelijke bewerker van het kwaad. Zijn tegenpool is onze Hogepriester, de Bewerker der verzoening. Hij gaf Zichzelf voor ons ten offer. Daarbij gaat de duivel niet vrijuit. Hij krijgt zijn volle loon. Het was in feite satans schuld dat onze Heiland moest lijden en sterven, om ons los te kopen uit de macht van satan. Satan krijgt zijn loon, dat blijkt uit de bok voor Azazel, wat een soort woestijndemon is, in een woeste plaats of onherbergzaam oord, ver weg van de mensen. De eerste bok stelde de volledige betaling voor van onze zonden, door het plaatsvervangend offer van Christus. De tweede bok stelt het verdrijven voor van de satan, als de bewerker van onze zonden. De bewerker en de zonden moeten geheel uit onze aanwezigheid verwijderd worden, alsmede van Elkohims aangezicht. Satans macht over ons is gebaseerd op onze zonden. Zijn onze zonden weg, dan is zijn aanspraak op ons vervallen. Wanneer de zonden van ons op satan terugvallen als bewerker, is hij zijn aanspraak op ons verloren en kan hij ons niet langer aanklagen. Dan pas staan we in volkomen vrijheid. De

wegzending van de tweede bok naar Azazel symboliseert hoe satan geheel van ons zal worden verwijderd.

Aäron moest met beide handen de schuld des volks op de kop van de weg te zenden bok leggen. Daarna moest de bok door iemand worden weggebracht in de woestijn. En daarna moest Aäron en deze man zich wassen en verkleden, voordat zij zich weer onder het volk begaven.

Aäron legde de reeds vergeven zonden op de tweede bok, nadat hij uit het Heilige der heiligen was teruggekeerd en verzoening had teweeggebracht. Dit wijst erop dat er na de wederkomst iets zal plaatsvinden, nl. de binding van satan, voor 1000 jaren, om in de afgrond bewaard te worden, Openb.20.

De grote inzameling der kinderen Israëls kan dan beginnen. Zij zullen aankomen uit alle windstreken. *Dan zullen de bergen den volke vrede dragen, ook de heuvelen, met gerechtigheid. 4 Dan zal de Messias de ellendigen des volks richten; hij zal de kinderen des nooddriftigen verlossen, en den verdrukker verbrijzelen. 5 Zij zullen U vrezen, zolang de zon en maan zullen zijn, van geslacht tot geslacht. 6 Hij zal nederdalen als een regen op het nagras, als de druppelen, die de aarde bevochtigen. 7 In zijn dagen zal de rechtvaardige bloeien, en de veelheid van vrede, totdat de maan niet meer zij. 8 En hij zal heersen van de zee tot aan de zee, en van de rivier tot aan de einden der aarde. 9 De ingezetenen van dorre plaatsen zullen voor zijn aangezicht knielen, en zijn vijanden zullen het stof lekken. 10 De koningen van Tharsis en de eilanden zullen geschenken aanbrengen; de koningen van Scheba en Seba zullen vereringen toevoeren. 11 Ja, alle koningen zullen zich voor hem nederbuigen, alle heidenen zullen hem dienen. 12 Want hij zal den nooddriftige redden, die daar roept, mitsgaders den ellendige, en die geen helper heeft. 13 Hij zal den arme en nooddriftige verschonen, en de zielen der nooddriftigen verlossen. 14 Hij zal hun zielen van list en geweld bevrijden, en hun bloed zal dierbaar zijn in zijn ogen. Ps.72.*

Maranatha!

Ps. 85 berijmd geeft een rijke betekenis aan de Grote Verzoendag,

1.Gij hebt Uw land, o HEER', die gunst betoond,
Dat Jakobs zaad opnieuw in vrijheid woont.
De schuld Uws volks hebt G' uit Uw boek gedaan;
Ook ziet Gij geen van hunne zonden aan;
Gij vindt in gunst, en niet in wraak, Uw lust;
De hitte van Uw gramschap is geblust.
O heilrijk God, weer verder ons verdriet,
Keer af Uw wraak, en doe Uw toorn te niet.